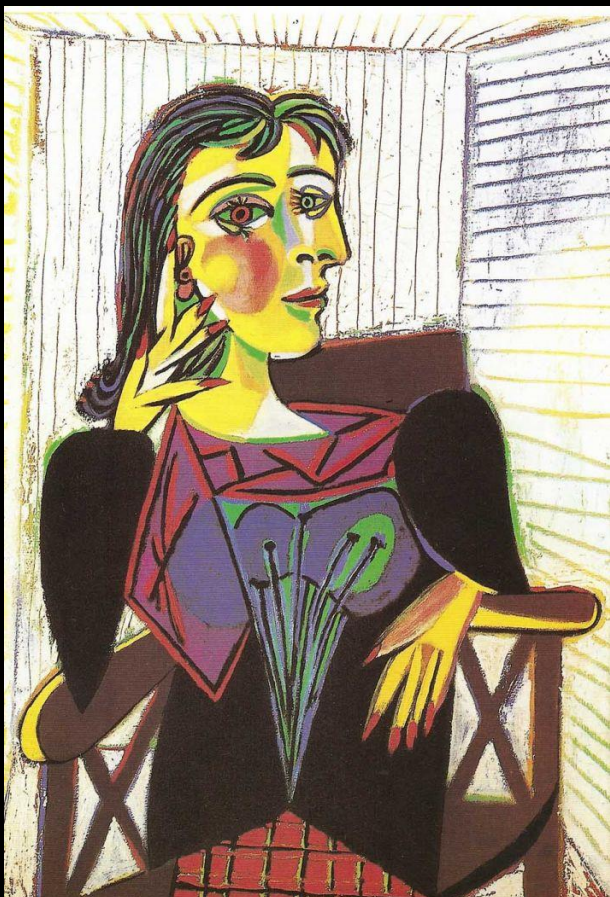

mijmering / vraag

Als ik ooit boven - lees bij de hemelpoort - kom en Petrus doet welgemutst de deur voor me open ('hé Sengers, blij dat je er bent!') zal ik meteen een afspraak eisen met de hoogste baas. Petrus zal zeggen 'hoho, ben je al binnen', maar ik zal erop staan. Of ik Hem zelf te spreken krijg

weet ik niet, maar misschien is er een afdelingshoofd dat wel even tijd heeft en mijn prangende vraag op de wekelijkse bijpraatsessie van leidinggevendenden in de groep wil gooien.

Wie in godsnaam heeft dementie bedacht? Wie in godsnaam laat toe dat mensen zo aftakelen dat ze van voren niet meer weten dat ze van achteren leven? Wie maakt het mensen aan het einde van hun leven zo moeilijk dat ze alle gevoel van zelfredzaamheid en veiligheid verliezen en letterlijk en figuurlijk geen antwoord meer hebben op de meest elementaire vragen? Wie o wie en met wat voor bedoeling. Persoonlijk vind ik dat je best wat van mensen mag vragen. We weten niet echt waartoe we op aarde zijn - tot voor een jaar of vijftig dachten we dat te weten, maar dat antwoord is in de loop van de tijd ter discussie komen te staan - en dat het leven ons vormt en afrekent met alle ikjes die een leerbare levenshouding in de weg staan, á la. Maar dat je 'n mens die naar eer en geweten heeft geleefd de geestelijke weerstand ontnemt om te komen tot acceptatie van wat hem misschien een rijker mens zou kunnen maken, nee, dat snap ik niet. Want daar zit mijn probleem: mensen met dementie zijn volkomen weerloos. Komt bij levensbedreigende ziekten vaak het moment waarop je kunt zeggen 'het is goed zo' - uit bijna alle slechts komt iets goeds voort - een dametje van negentig dat keer op keer intens verdrietig wordt als ze hoort dat haar moeder niet meer leeft en haar schoenen naar buiten gooit omdat ze weg wil maar niet weet hoe, nee, daar zie ik het nut niet van in.

Misschien is er wel een nut of een hoger doel, maar gezien de ingrijpendheid van het verschijnsel vind ik dat we daar wel wat meer over mogen weten.

Welke leidinggevende ik ook te spreken krijg, ik laat me niet afschepen. Hoe hoog in de hiërarchie ook, iedereen heeft recht op iemand die zegt dat ie niet goed bezig is.

Bij deze.